

Peter Thygesen Holm, skrædder medstifter af arbejderbevægelsen og socialdemokratisk forbund, folketingsmedlem

Født 7.10.1848 i Sdr. Ørslev, døbt i Idestrup 3.12.1848 som søn af husmand Thyge Pedersen og kone Dorthe Jensdatter – forældre er viet 22.12.1847 i Idestrup

Død 26. september 1898 på Vestre Fængsels hospital

Han blev gift 1. maj 1890 i Sankt Johannes Kirke med Thora Mine Nielsine Nielsen (født 4. januar 1867 i Odense, død 5. februar 1935 i København, gift 2. gang 1902 med folketingsmand Christian Rasmussen, 1858–1916, gift 3. gang 1918 med typograf, senere faktor Jens Christian Nielsen, 1867–1948), datter af smed Rasmus Christian Nielsen og Madsine Madsen

Ved folketælling 1850 er familien i hus nr. 46 i Sdr. Ørslev denne:

• Tyge Pedersen	31 år	Gift	Husmand og væver født i Skelby
• Dorthe Jensdatter	39 år	Gift	Hans kone som er født her i sognet
• Hans Hansen	10 år		Hans stedbarn som er født her i sognet
• Jeppe Hansen	8 år		Hans stedbarn som er født her i sognet
• Peder Thygesen	1 år		Hans barn som er født her i sognet

Faderen Thyge Pedersen dør 18.8.1899 i Sdr. Ørslev og begravet i Idestrup. Thyge er født 23.6.1818 i Staureby, Skelby sogn som søn af husmand Peder Thygesen og hustru Karen Nielsen¹

Første hustru Dorthe Jensdatter er død 26.2.1860 hvorefter Thyge 17.6.1860 vies i Nykøbing F. til Karen Larsdatter, 36 år gammel og født i Sdr. Kirkeby. Thyge er ved dødsfald husmand og væver i Sdr. Ørslev

Ved folketælling 1890 bor Thyge og Karen i hus nr. 30 i Sdr. Ørslev².

Enken sælger huset Kirkevej 44, Sdr. Ørslev i år 1900

¹ [Idestrup Kirkebog](#)

² [Folketælling Idestrup 1890](#)

Peter blev i 1867 uddannet som skræddersvend i Nykøbing F og rejste samme år til København.

I København arbejdede han som svend. I 1874 blev han bestyrer for Skræddernes Produktionsforening. Denne blev ophævet 1879. Han blev derefter selvstændig, men havde mange vanskeligheder at kæmpe imod på grund af sine politiske meninger. Efterhånden arbejdede han sig op til velstand og vandt 1888 på Industriudstillingen medalje for sit arbejde

Peter tilsluttede sig tidligt til den socialistiske bevægelse og hørte fra 1876 til dens ledere og var jævnlig dens ordfører på offentlige møder. I 1881 søgte Holm to gange forgæves valg til Folketinget i Københavns 5. kreds.

Da den unge arbejderbevægelse efter Pios og Poul Geleffs bortrejse 1877 truedes af totalt sammenbrud overdrog et partimøde Peter Holm sammen med C. Hørdum og C. C. Andersen, at reorganisere bevægelsen og bringe bladet Socialdemokraten på fode. Det lykkedes. Disse tre håndens arbejdere besad ikke blot pionerernes begejstring, men også praktisk greb. Peter Holm blev medlem af kontrolkomiteen, medstifter af Socialdemokratisk forbund (af 12.2.1878), medlem af partiets hovedbestyrelse (indtil sin død) og var i disse år arbejderbevægelsens mest repræsentative og indflydelsesrige mand.

I 1884 blev han sammen med Christen Hørdum valgt til folketinget som de to første socialdemokrater i Danmarkshistorien. Han blev genvalgt i 1887 med 30 stemmers overtal og i 1892 med 1.300 stemmers overtal.

På rigsdagen sluttede de to første socialdemokrater sig til venstre i protesten mod ministeriet Estrup. Mens de afviste Estrups alderdomslove og forslag om arbejdsløshedsunderstøttelse fremsatte de delvis sammen med venstregrupper forskellige lovforslag, af højre kaldet "socialistlovene", om lån til Kbh.s kommune til opførelse af arbejderboliger, om statstilskud til kommunerne og De frie fattiggasser som hjælp mod arbejdsløsheden, om skærpelse af helligdagsloven for at sikre arbejderne søndagshvile, om kommunale understøttelseskasser, om eftergivelse af fattighjælp og flere hvoraf kun det første i stærkt ændret form gennemførtes. For partiet var Peter Holm agitatoren som måtte gå i ilden ved talrige møder. Til daglig tilknapet og fåmælt besad han et lyrisk temperament som i forbindelse med en indignationens glød gjorde ham veltalende og gav ham magt over sindene. Han var ingen revolutionsmand, men de forurettedes forsvarer, inderst inde ret borgerlig med sans for det solide

I 1897 blev han valgt til Københavns Borgerrepræsentation.

Men – i juli 1897 udtrådte han af både Københavns Borgerrepræsentation og Folketinget. Han blev sigtet for at have misbrugt sin viden om forestående kommunale grundkøb til at skaffe sig personlig økonomisk fordel, og syg og nedbrudt døde han en måned senere i Vestre fængsels hospital inden der var faldet dom i sagen